

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร สามารถทำการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย โดยดำเนินการตามกระบวนการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้ คือ

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ในความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ

สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละตำบลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

ประชาชนที่มี เพศ อายุ ภูมิสำเนา การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ต่างกัน

ประชากร ได้แก่ ประชาชนชาวพิจิตรในอาณาเขตรอบบึงสีไฟจำนวน 4 ตำบล คือตำบล คลองคะเชนทร์ จำนวน 8,603 คน ตำบลโรงช้าง จำนวน 5,841 คน ตำบลเมืองเก่า จำนวน 5,889 คน ตำบลท่าหลวง จำนวน 6,402 คน รวมจำนวนประชากรใน 4 ตำบล ทั้งหมด 26,735 คน (ที่มา: สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตในเขตตำบล คลองคะเชนทร์ ตำบลโรงช้าง ตำบลเมืองเก่า ตำบลท่าหลวง จังหวัดพิจิตร ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 400 คน

เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ และนำมาสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิภาค การศึกษา อาชีพ รายได้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัยได้ใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา และสถิติอนุมาน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการหาค่าสถิติทดสอบ t - test และค่าสถิติทดสอบ F - test

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม ดังนี้ คือ

การสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ซึ่งผลที่ได้จากแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิภาค การศึกษา อาชีพ รายได้ พบว่า

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามโดยแบ่งตามเพศแล้ว พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.5

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามอายุแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 และรองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.8 ช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 ช่วงมากกว่า 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.5 และช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3

1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามภูมิภาคแล้ว พบว่า ภูมิภาคที่มีจำนวนมากที่สุดคือ จังหวัดพิจิตร คิดเป็นร้อยละ 84.0 และรองลงมาคือ ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 15.8

1.4 ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามระดับการศึกษาแล้ว พบว่า ระดับการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.5 และรองลงมาคือ ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.5 มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.8 ปวช. คิดเป็นร้อยละ 11.8 ปวส./อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 10.5 และน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.0

1.5 ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามอาชีพแล้ว พบว่า อาชีพที่มีจำนวนมากที่สุด คือ เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 29.5 และรองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 17.8 รับราชการ/

ความปลอดภัยภายในบึงสีไฟ จุดให้บริการสุขา (ห้องน้ำ) ตามจุดต่างๆภายในบึงสีไฟ สะอาด และเพียงพอ ต่อความต้องการของผู้มาเที่ยวชม จุดร้านอาหาร / เครื่องดื่ม ให้บริการตามจุดต่างๆ สะอาด ถูกสุขลักษณะและเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาเที่ยวชม จุดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ ตามจุดต่างๆภายในบึงสีไฟ สะอาดถูกสุขลักษณะและเพียงพอ ต่อความต้องการของผู้มาเที่ยวชม และจุดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะตามจุดต่างๆภายในบึงสีไฟ มีความเหมาะสมและเพียงพอ

2.2 ด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างประติมากรรมการเล่นพื้นบ้านในบึงสีไฟเหมาะสมกับสถานที่และมีความสวยงาม รองลงมาตามลำดับ คือ ความสวยงามและจุดที่ตั้งของน้ำตกจำลองมีความเหมาะสมและสวยงามเข้ากับสภาพแวดล้อมโดยล้อม และควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ รอบน้ำตกจำลองให้มีความสวยงามมากขึ้น การปรับปรุงภูมิทัศน์รอบรูปปั้นพญาชาลวันให้มีความสวยงามและเหมาะสม มากกว่าเดิม ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ ศาลาเก้าเหลี่ยมให้มีความสมบูรณ์และสวยงามอยู่เสมอ การปรับปรุงภูมิทัศน์รอบๆอนุสาวรีย์พระนางเจ้าสิริกิติ์ให้มีความสวยงามและเหมาะสม ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ บ่อชมจระเข้ให้มีความสวยงาม และนักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมจระเข้ได้อย่างปลอดภัย การปรับปรุงศาลากลางน้ำมีสภาพแข็งแรง สวยงาม เหมาะกับให้อาหารปลาและการนั่งชมบรรยากาศของบึงสีไฟ ภูมิทัศน์ริมดั่งมีความสวยงามด้วยต้นไม้ดอกไม้ประดับ และการสร้างบันไดเพื่อเดินลงริมดั่ง และสถานที่สร้างหอชมนกมีความเหมาะสมและหอชมนกมีความสวยงามสามารถมองเห็นนกนาๆชนิดได้อย่างทั่วถึง

2.3 ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพของประชาชนในเขตพื้นที่รอบบึงสีไฟให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ตามลำดับ คือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการพัฒนาสินค้าภูมิปัญญาชาวบ้าน การประชาสัมพันธ์แนะนำสินค้าของประชาชนให้แพร่หลาย การจัดกิจกรรมเพื่อจัดแสดงสินค้าของประชาชนให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายเพื่อเป็นการขยายตลาดให้กับประชาชน มีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลการส่งเสริมอาชีพของประชาชน ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำแนะนำ และจัดหาตลาดเพื่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมให้ประชาชน ผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว การสนับสนุนการประกอบอาชีพด้านเครื่องมือต่างๆในการผลิตสินค้าของประชาชน และการสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มการประกอบอาชีพของประชาชน

2.4 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดจุดนั่งพักผ่อนหย่อนใจ สวยงาม เหมาะสมและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว รองลงมาตามลำดับ คือ ความเหมาะสมในการจัดจุดเที่ยวชมและจุดพักผ่อนหย่อนใจในบึงสีไฟ มีการจัดสวนไม้ดอกไม้ประดับและไม้ยืนต้น มีความสวยงามร่มรื่น บรรยากาศเหมาะสมแก่การพักผ่อนหย่อนใจ การปรับปรุงสนามเด็กเล่นให้มีความหลากหลายของเครื่องเล่นเพื่อสร้างความสนุกสนานและความเพลิดเพลินให้กับเด็กๆ การจัดพื้นที่ในการจัดกิจกรรมมีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม การดีไฟประดับ ไฟส่องสว่าง มีความสวยงาม สามารถสร้างความเพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวในยามค่ำคืน การจัดพื้นที่ในการถ่ายรูปบันทึกภาพความสวยงามได้ทุกสถานที่ในบึงสีไฟ การจัดกิจกรรมต่างๆในบริเวณบึงสีไฟในช่วงวันหยุดหรือช่วงเทศกาลต่างๆ การจัดจุดจำหน่ายและให้อาหารปลาที่มีความเหมาะสม และจุดให้บริการจักรยานน้ำ เพียงพอต่อการใช้บริการของนักท่องเที่ยว

2.5 ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมเพื่อทำการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนรู้จักการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาตามลำดับ คือ รมรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกของประชาชนในพื้นที่รอบบึงสีไฟ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้มีคุณภาพที่ติดต่อกันไป มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี มีการสำรวจ ตรวจสอบและศึกษาปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบบึงสีไฟเป็นประจำ การบริหาร จัดการ จัดเก็บขยะ อย่างถูกวิธีและสร้างความสะอาดในบริเวณบึงสีไฟได้อย่างดี มีการประชาสัมพันธ์และจัดจุดให้ความรู้ให้กับประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน่วยงานรับผิดชอบ ดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบบึงสีไฟอย่างจริงจัง มีการรณรงค์ให้ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่รอบบึงสีไฟ และมีการบำบัดน้ำเสียและระบายน้ำที่ถูกต้องลักษณะ

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

3.1 เพศ ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ในภาพรวม ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้าน

อาชีพต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัด พิจิตร มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รับราชการ/วิสาหกิจ กับพนักงานเอกชน กับนักเรียน/นักศึกษา และกับเกษตรกร, พนักงานเอกชน กับรับราชการ/วิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย กับพนักงานเอกชน กับนักเรียน/นักศึกษา และกับเกษตรกร, รับจ้างทั่วไป กับเกษตรกร, นักเรียน/นักศึกษา กับรับราชการ/วิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, เกษตรกร รับราชการ/วิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และกับรับจ้างทั่วไป โดยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 รายได้ ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ในภาพรวม ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคารด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขปลอดภัยและสาธารณสุขการ พบว่า

รายได้ต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัด พิจิตร มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท กับมากกว่า 20,000 บาท, 5,001-10,000 บาท กับมากกว่า 20,000 บาท, 10,001-20,000บาท กับมากกว่า 20,000 บาท, มากกว่า 20,000 บาท กับต่ำกว่า 5,000 บาท กับ5,001-10,000 บาท และกับ10,001-20,000 บาท โดยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. แนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

พบว่า ประชาชนในพื้นที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ดังนี้ คือ ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยจัดตั้งคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นขึ้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีการบริหารเป็นรูปธรรม โดยมีภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตนเองพร้อมทั้งมีการอำนวยความสะดวก สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการท่องเที่ยวแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สำคัญคือ การกระจายอำนาจ และจัดสรรผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสามารถสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการสภาพและกำลังรองรับของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น ที่จะต้องมองไปถึงการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และความสมดุลในทุกๆ ด้านอย่างเป็นองค์รวม

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร** ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ และศึกษาแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร โดยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนา ประวัติการท่องเที่ยวในประเทศไทย แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความสำคัญของการท่องเที่ยว ความสำคัญของการท่องเที่ยว แนวคิดด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว นโยบายของรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพิจิตร และสภาพทั่วไปเกี่ยวกับบึงสีไฟแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร รวมถึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ และใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผลการวิจัย พบว่า

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 5 ด้าน ซึ่งจากผลของการวิจัยที่พบว่า

ด้านการระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพถนนทางเข้าและทางเดินเท้าของบึงสีไฟ มีสภาพที่ดีและปลอดภัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ถนนทางเข้าและทางเดินของบึงสีไฟ มีการปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดี สะดวก และสวยงามอยู่เสมอ จึงทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพถนนทางเข้าและทางเดินเท้าของบึงสีไฟ มีสภาพที่ดีและปลอดภัย ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธนากร กาญจนะ** ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของชุมชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว เขตรักษาพันธ์ป่าซับลังกา อำเภอหล่มสนธิ จังหวัดลพบุรี

ด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างประติมากรรมการเล่นพื้นบ้านในบึงสีไฟเหมาะสมกับสถานที่และมีความสวยงาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสร้างประติมากรรมการเล่นพื้นบ้านภายในบึงสีไฟ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวบ้านในสมัยก่อน และยังแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของประชาชนและนักท่องเที่ยวอีกด้วย จึงทำให้การสร้างประติมากรรมการเล่นพื้นบ้านในบึงสีไฟเหมาะสมกับสถานที่และมีความสวยงาม ได้รับความเห็นจากประชาชนมากที่สุด

สาธารณูปการ ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวัดณ์ ตามชูและคณะ ที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา หมู่ 1 บ้านเกาะสิเหร่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพของประชาชนในเขตพื้นที่รอบบึงสีไฟให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชาวบ้านมีรายได้มากพอจากการเข้ามาท่องเที่ยวของประชาชนและนักท่องเที่ยวชมบึงสีไฟ จึงทำให้ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่รอบบึงไฟ ให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตสูงสุด ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ เชื้อทหาร ที่ได้ทำการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหมู่บ้านทรงไทยปลายโพงปาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดจุดนั่งพักผ่อนหย่อนใจ สวยงาม เหมาะสมและเพียงพอต่อกับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดจุดที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจไว้ได้อย่างเหมาะสมตามจุดต่างๆ ภายในบึงสีไฟมีความร่มรื่น สวยงาม เมื่อนั่งพักรู้สึกสบาย ผ่อนคลาย สดชื่น สามารถนั่งได้นานๆ และจุดนั่งพักผ่อนก็ได้จัดไว้มากเพียงพอต่อการเข้ามาพักผ่อนของประชาชนและนักท่องเที่ยวจึงทำให้การจัดจุดนั่งพักผ่อนหย่อนใจ ได้รับความความคิดเห็นของประชาชนเป็นอันดับที่มากที่สุด ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รณรพ เจริญบุญ ที่ได้ทำการศึกษการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี

ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศประชาชนได้แสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมเพื่อทำการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนรู้จักการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้อาจเป็น ทางบึงสีไฟมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่บ่อยครั้งจึงทำให้ประชาชน นักท่องเที่ยวตระหนักถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้ ได้รับความความคิดเห็นของประชาชนเป็นอันดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพิจิตร ในโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับบึงสีไฟของเทศบาลเมืองพิจิตร ตามแผนกลยุทธ์ยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2555-2557)

ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

เพศ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงและเพศชาย มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากร กาญจนะ ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของชุมชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว เขตรักษาพันธ์ป่าซับลังกา อำเภอหล่มสัก จังหวัดลพบุรี

อายุ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอายุ มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์วี วังชากร ที่ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสิงห์บุรี

ภูมิลำเนา ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภูมิลำเนา มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภาพ คล้ายวิเชียร และคณะ ที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จังหวัดบุรีรัมย์

ระดับการศึกษา มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาของประชาชนที่แตกต่างกันนั้น อาจส่งผลให้ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ต่อการซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รณรพ เจริญบุญ ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี

อาชีพ มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้าน

การส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาชีพของประชาชนที่แตกต่างกันนั้น อาจส่งผลให้ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวัฒน์ ตามชูและคณะ ที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา หมู่ 1 บ้านเกาะสิเหร่ ตำบลรัชฎา อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต

รายได้ มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารายได้ ของประชาชนที่แตกต่างกันนั้น อาจส่งผลให้ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตรซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ เชื้อทหาร ที่ได้ทำการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหมู่บ้านทรงไทยปลายโพงพาง อำเภอมัวพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

จะเห็นได้ว่า จากผลของการวิจัยด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ก็ทำให้เราเห็นชัดเจนว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ก็จะมีปัจจัยด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ส่วนปัจจัยที่ไม่ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ก็จะมีปัจจัยด้านเพศ อายุ และภูมิลำเนา ซึ่งจากผลของการวิจัยก็สะท้อนให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงความสำคัญที่ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นที่ว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร จะเกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ และให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดพิจิตรได้อย่างแท้จริงนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความร่วมมือ ร่วมใจของประชาชนทุกคน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

3. แนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

พบว่า ประชาชนในพื้นที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ดังนี้ คือ ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยจัดตั้งคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นขึ้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีการบริหารเป็นรูปธรรม โดยมีภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตนเองพร้อมทั้งมีการอำนวยความสะดวก สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ความรู้

ความเข้าใจในการบริหารจัดการท่องเที่ยวแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สำคัญคือ การกระจายอำนาจ และจัดสรรผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสามารถสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการสภาพและกำลังรองรับของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น ที่จะต้องมองไปถึงการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และความสมดุลในทุกๆ ด้านอย่างเป็นองค์รวม ดังตัวอย่างงานวิจัยของ วีรวรรณ ตามชูและคณะ ได้ทำการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา หมู่ 1 บ้านเกาะสิเหร่ ตำบลรัชฎา อำเภอมือเก็ด จังหวัดภูเก็ต โดยผลการวิจัยพบว่า ในด้าน ศักยภาพของพื้นที่ มีความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พอสมควรอย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมี การพัฒนาเพิ่มเติม ในด้านสภาพทางกายภาพ สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และสภาพทางชีวภาพของพื้นที่ที่จำเป็นต้อง พัฒนาอย่างเร่งด่วน ในส่วนของกรณีมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ พบว่า ประชาชนในพื้นที่ส่วนร่วมในการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์น้อยมาก เนื่องจากมีความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวไม่ดีพอ โครงสร้างทางสังคมที่ เปลี่ยนจากสังคมชนบทเป็นสังคม ชาติกิจกรรมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน และประชาชนมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ใช่หน้าที่ของตน แต่เป็นหน้าที่ของรัฐ แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน พื้นที่ เป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะต้น เป็นการพัฒนางานความรู้และจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว 2) ระยะกลาง เป็นการ พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว และ3) ระยะปลาย เป็นการพัฒนารัฐกิจท่องเที่ยวและการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า แนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะ เป็น ตั้งแต่ระดับ ชุมชน สังคม และประเทศชาติ สิ่งเหล่านี้จะเกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น สิ่งสำคัญที่สุด ก็คือ

1. จะต้องมีการเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจให้ดีขึ้น โดยการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ให้เดินทางเข้ามาใช้ จ่ายเงินตราต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการช่วยแก้ การเสียดุลการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพแขนงต่าง ๆ เพราะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการประเภทเดียว ที่ยังจำเป็นต้องใช้แรงงานมากที่สุด จึงเป็นการสร้างงานที่ช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ดีมาก นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ในลักษณะทวีคูณ (Multiplier Effect) กล่าวคือจะไปกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริการในด้าน อื่น ๆ อันจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของส่วนรวม

2. สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้คน การเดินทางท่องเที่ยวของผู้คนเป็นโอกาสที่จะได้ไป มาหาสู่ ได้คบค้าสมาคม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสิ่งต่าง ๆ ต่อกัน จึงยังผลให้เกิด สัมพันธภาพที่ดี ภาพพจน์ที่ดี และความเข้าใจอันดีต่อกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ในหลายกลุ่มผู้คน ตั้งแต่ผู้คนต่างชาติต่างภาษา หรือแม้ผู้คนในประเทศเดียวกันแต่ต่างจังหวัดต่างท้องถิ่นกัน

ดังที่ องค์การสหประชาชาติได้เล็งเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว โดยประกาศปี พ.ศ. 2510 เป็นปีท่องเที่ยวสากล และให้คำขวัญไว้ว่า “Tourism : Passport to Peace”

3. เกิดความสามัคคีในสังคมและความร่วมมือร่วมใจกัน อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อได้เห็นนักท่องเที่ยวอุดหนุนเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมาชื่นชมสถานที่ท่องเที่ยว และสมบัติวัฒนธรรมของตนก็ก่อให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจ ความรักและความห่วงแหนในสิ่งซึ่งแสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติตน และสิ่งที่ตามมาคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ อันยังผลดีทางความมั่นคงของประเทศชาติ นอกจากนี้ความตระหนักในคุณค่าของสถานที่ท่องเที่ยวและสมบัติวัฒนธรรมที่มีอยู่ ทำให้เกิดสำนึกในความจำเป็นที่จะต้องให้ความร่วมมือร่วมใจในการอนุรักษ์ให้ทรัพยากรเหล่านั้นคงอยู่สืบไป

4. กระตุ้นให้เกิดการรักษาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น การเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความสนใจในความสวยงามของภูมิทัศน์ ศิลปกรรมและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อคุณภาพชีวิตทำให้ทั้งนักท่องเที่ยวและชาวท้องถิ่นเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยว หันมาสนใจที่จะรักษาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของตนเองให้ดีขึ้น และหากเกิดปัญหาเฉพาะตัวต่างก็จะช่วยกันแก้ไขและป้องกันปัญหาด้วยความร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจังและพร้อมเพรียง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนได้ตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการนำผลการวิจัยเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวเห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนได้ตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนา และความร่วมมือ ร่วมใจกันของทุกภาคส่วนให้เกิดผลต่อการแก้ไขในเชิงปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบดูแล การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ ในด้านต่าง ๆ อย่างจริงจัง เพื่อเป็นการแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร เพื่อที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตรได้อย่างแท้จริง

2. ควรมีการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ทั้งในด้านการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร ด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพักผ่อนหย่อนใจ และด้านการระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขบริการ อันสะท้อนให้เห็นความสำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ได้อย่างยั่งยืนสืบไป

3. ควรมีการศึกษาที่เน้นถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจากต่างจังหวัด ที่เข้ามาเที่ยวชมบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร เพื่อได้ทราบถึงความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดพิจิตร และนำความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวมาเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม